

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.270 van 30 januari 2014
in de zaak A. 206.642/VII-38.668.**

In zake : 1. Raymond SWENNEN
 2. mevrouw GOVEN
 3. Jaak SOORS
 4. mevrouw SCHROOTEN
 5. Johan VANHAVERBEKE
 6. mevrouw HENDRICKX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Marie-Josée Deuss
 kantoor houdend te 3740 Bilzen
 Rode Kruislaan 142 A
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Filip Vincke
kantoor houdend te 8580 Avelgem
Kasteelstraat 13
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :
de NV SPINDOR 1973
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim Mertens
kantoor houdend te 3580 Beringen
Scheigoorstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 11 oktober 2012, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur

en Cultuur van 16 augustus 2012 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 8 december 2011, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de NV Spindor 1973 voor de vroegtijdige hernieuwing en verandering door uitbreiding met een vergistingsinstallatie van een tapijtgarensponnerij en inrichting voor het thermisch en mechanisch behandelen van garen, gelegen aan de Kaulillerweg 119 te Peer, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd, mits toevoeging van een aantal bijzondere vergunningsvoorwaarden.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 30 november 2012. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 31 oktober 2013.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Marie-Josée Deuss, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Filip Vincke, die verschijnt voor de verwerende

partij, en advocaat Wim Mertens, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De tussenkomende partij baat aan de Kaulillerweg te Peer een inrichting uit voor het spinnen en het thermisch en mechanisch behandelen van garen, waarvoor zij een milieuvergunning bezit tot 2026.

Luidens het geldende gewestplan "Neerpelt-Bree" is de inrichting gelegen in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen.

Bij ministerieel besluit van 15 mei 2007 wordt het Bijzonder Plan van Aanleg (hierna : BPA) "Spindor" vastgesteld, waarbij het betrokken gebied wordt omgevormd naar industriegebied met bufferzone, representatieve voortuinstrook en circulatiezone.

De verzoekende partijen zijn burens van de tussenkomende partij.

3.2. Op 12 mei 2011 dient de tussenkomende partij een aanvraag in tot vroegtijdige hernieuwing van de bestaande vergunning, met het oog op de uitbreiding van de inrichting met een vergistingsinstallatie, de regularisatie van enkele rubrieken en de afwijking van bepaalde sectorale voorwaarden.

3.3. Op 8 december 2011 verleent de deputatie van de provincie Limburg de gevraagde vergunning.

Als bijzondere exploitatievoorwaarde wordt een gedeeltelijke vrijstelling toegestaan van de verplichting tot aanleg van een 5 meter breed groenscherm in die zin dat dit dient te worden gerealiseerd overeenkomstig de stedenbouwkundige vergunning. Tevens wordt nachtelijke exploitatie toegestaan en worden emissienormen opgelegd voor stikstof, fosfor en ammoniak.

3.4. De verzoekende partijen stellen administratief beroep in tegen die beslissing van de deputatie.

3.5. In het kader van de beroepsprocedure worden de nodige adviezen ingewonnen. De afdeling Ruimtelijke Planning en Stedenbouwkundig Beleid, de Vlaamse Milieumaatschappij en de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij adviseren gunstig. Het Agentschap voor Natuur en Bos, de afdeling Milieuvergunningen en de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie verlenen een voorwaardelijk gunstig advies.

3.6. Op 16 augustus 2012 verklaart de bevoegde Vlaamse minister het beroep gedeeltelijk gegrond en verleent zij de gevraagde vergunning, mits toevoeging van een aantal bijzondere exploitatievoorwaarden.

Dit is het thans bestreden besluit, dat gemotiveerd is als volgt :

"(...)

Gelet op de volgende beroepsargumenten van omwonenden:

- geluidshinder:

- geluidshinder is er nu al; men weerlegt dit door te verwijzen naar onderzoeken die dateren van 2005; nadien is de hinder nog sterk toegenomen; op het bijkomende lawaai van vrachtwagens en bulldozers werd niet ingegaan; men hanteert de normen voor een industriezone maar omdat het bedrijf helemaal niet voldoet aan de voorwaarden van het BPA van 15 mei 2007 (bufferzone) gaan wij ervan uit dat de normen van voor het BPA moeten gehanteerd worden; het gaat dan om een KMO-zone;

- geurhinder:
 - geurhinder kan volgens de aanvraag niet volledig vermeden worden; volgens het BPA mag er bij uitbreiding echter helemaal geen bijkomende hinder zijn; men weet trouwens nog niet zeker welke groengewassen men gaat verwerken, hoe kan men de gevolgen dan juist inschatten;
- bufferzone:
 - een geldige bufferzone die de omgevingshinder zou moeten opvangen is er niet; ze werd in het BPA ingetekend op onze eigendom ondanks ons verzet daartegen; de verplichting van beplanting kan niet nagekomen worden; dat is volledig de verantwoordelijkheid van Spindor zelf; men had destijds een bufferzone moeten aanleggen op het eigen terrein in plaats van doelbewust te bouwen tot op enkele meters van de schelding; men wist toen al zeer goed dat een bufferzone nodig zou zijn;
- milieuvriendelijkheid installatie:
 - de installatie zal niet milieuvriendelijk zijn; het transport zorgt voor milieuvervuiling en energieverpilling; de grondstoffen moeten immers van ver worden aangevoerd en ook de digestaat moet over grote afstanden worden vervoerd; daarbij komen nog het laden en lossen en andere bewerkingen; de gemeente beveelt trouwens een mestverwerking, maar het bedrijf zegt duidelijk dat het deze nooit zal uitvoeren; en dit allemaal terwijl men slechts een klein gedeelte van de opgewekte elektriciteit zelf kan gebruiken; slechts enkele machines draaien nog en de daken zijn onlangs vol gelegd met zonnepanelen;
 - het vergisten van maïs is ethisch onverantwoord;
 - de VREG stelt dat in de periode 2010-2011 reeds 3 vergistingsinstallaties zijn stilgelegd omdat de gewassen steeds verder en duurder moeten worden aangekocht; ook in Bree werd daarom een gelijkaardig project stil gelegd;
 - Biogas-E vzw waarschuwt nu al voor overcapaciteit in Vlaanderen; de geplande biomassacentrale in Tongeren zal dit alleen nog versterken;
 - het algemeen belang van deze co-vergistingsinstallatie is nihil;
 - in betreffende zone van bossen en landbouwgebied hoort geen industrieel bedrijf te liggen; alles is destijds illegaal begonnen en door een opeenvolging van regularisaties, nieuwe vergunningen en het omstreden BPA van 15 mei 2007 is het bedrijf kunnen groeien (en inmiddels failliet gegaan); nu wil men weer nieuwe bebouwingen toestaan die trouwens in strijd zijn met het BPA;

(...)

Gelet op het horen op 20 maart 2012 door de gewestelijke milieuvergunningscommissie van de exploitant die het volgende verklaart:

- voor de activiteiten is altijd een milieuvergunning aangevraagd;
- inzake geluid zijn er geluidsstudies opgemaakt; deze studies werden uitgevoerd wanneer het bedrijf in werking was; om aan de normen te voldoen werd het machinepark aangepast en de poorten aan de zijde van het agrarisch gebied weggenomen; de studies tonen aan dat men aan de normen voldoet;
- het productieproces van de spinnerij brengt geen geurhinder met zich

mee; de biogasinstallatie zal ook geen geurhinder veroorzaken; de lokale leveranciers slaan alles op en dan wordt er gewerkt met een dagaanvoer van de inputstromen (just-in-time-principe); alles wordt in een gesloten loods en gesloten tanks opgeslagen;

- er zal geen mest worden verwerkt;
- het is niet de bedoeling om energieproducent te zijn; de installatie is gedimensioneerd op basis van het verbruik van Spindor 1973;
- duurzaam ondernemen is een belangrijk principe van Spindor 1973; dit wordt ook meer en meer gevraagd door de klanten;

Overwegende dat het hier een tapijtspinnerij en een inrichting voor het thermisch en mechanisch behandelen van garen betreft, met name NV Spindor 1973;

Overwegende dat de tapijtspinnerij het voormalige NV Spindor International en de inrichting voor het thermisch en mechanisch behandelen van garen het voormalige NV Superset betreft; dat deze twee inrichtingen nu samen ressorteren onder het bedrijf NV Spindor 1973;

Overwegende dat men met onderhavige aanvraag enerzijds de overgenomen vergunningen wenst samen te voegen tot één vergunning op naam van NV Spindor 1973 en anderzijds wenst uit te breiden met een vergistingsinstallatie van 65.000 ton/jaar; dat gelet op de zware investeringen men de vergunning vroegtijdig wenst te hernieuwen;

Overwegende dat het beroep ingediend door omwonenden betrekking heeft op het verlenen van de milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een tapijtspinnerij en een inrichting voor het thermisch bewerken van garen met een vergistingsinstallatie;

Overwegende dat het bedrijf ten noorden en ten westen omgeven is door bosgebied: dat ten oosten de Kaullilerweg (e)en bosgebied gelegen is; dat ten zuiden het bedrijf grenst aan agrarisch gebied; dat in dit agrarisch gebied zich 3 woningen bevinden waarvan de eigendommen grenzen aan het bedrijfsterrein van NV Spindor 1973; dat ten opzichte van de perceelsgrens van het bedrijf de 3 woningen zich op ongeveer 80 m, 100 m en 120 m bevinden; dat de woning dat zich op ongeveer 120 m bevindt een woning is bij een kippenbedrijf;

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek 3 bezwaren werden ingediend die betrekking hebben op geluid- en geurhinder, bufferzone ontbreekt, vroegtijdige hernieuwing, vergisting niets te maken met bestaande activiteiten en verkeersveiligheid; dat er recent geen klachten zijn geuit;

Overwegende dat in het bedrijf NV Spindor 1973 tapijtgaren vervaardigd worden en de garens thermisch en mechanisch behandeld worden;

Overwegende dat bij het voormalige Spindor International NV het proces bestaat uit het mengen van de grondstoffen, het kaarden (parallel leggen van de vezels zodat er een vlies wordt gevormd), het spinnen en het spoelen van garens; dat bij voormalige Superset het proces bestaat uit het thermisch en mechanisch behandelen van garens; dat dit mechanisch behandelen het torsen en kableren betreft; dat het thermisch behandelen het behandelen van de garens met droge stoom betreft;

Overwegende dat de inrichting wenst uit te breiden met een vergistingsinstallatie met een capaciteit van 65.000 ton per jaar;

Overwegende dat NV Spindor 1973 bestaat uit 2 bedrijfsgebouwen; dat de

vergistingsinstallatie (2 vergisters, 1 silo voor digestaat, de loods voor de opslag van inputstromen, gedroogd digestaat en de drooginstallatie, het labo en de silo's voor de opslag van organisch biologische afvalstromen) ten westen van het gebouw van het voormalige NV Spindor International (verst van de bewoning) geplaatst zal worden;

Overwegende dat in de vergistingsinstallatie energiegewassen (energiemaïs, zonnebloemen, gerst, bietenloof,...), secundaire grondstoffen (champost, GFT, groencompost,...) en organisch biologische afvalstoffen (OBA) (bermmaaisel, afval van groenten en fruit,...) verwerkt zullen worden voor de productie van biogas; dat er geen mest verwerkt zal worden; dat de exacte verhouding tussen de verschillende componenten proefondervindelijk vastgesteld zal worden in functie van de optimale vergistbaarheid;

Overwegende dat de totale aanvoer van inputstromen afkomstig is van externen;

Overwegende dat er gewerkt zal worden met een dagaanvoer; dat voor de dagaanvoer een opslag voor energiegewassen voorzien is van 135 ton in de loods; dat voor de vaste plantaardige OBA er eveneens een opslag van 135 ton wordt voorzien in de loods; dat voor de vloeibare plantaardige OBA's er 10 opslagsilo's van 100 ton voorzien worden; dat deze opslagsilo's zich tegen het bedrijfsgebouw van het voormalige Spindor International bevinden; dat er ook een opslag voorzien wordt voor slibs van 120 ton in de loods;

Overwegende dat alvorens de producten in de vergisters terecht komen, ze eerst voorgemengd zullen worden zodat de pH en de samenstelling constant is zodat de micro-organismen die de vergisting in de hand werken geen te sterke wisselingen ondergaan;

Overwegende dat voor het vergistingsproces de energiegewassen met behulp van een bulldozer naar de walking floor worden afgevoerd; dat vanuit de walking floor de energiegewassen getransporteerd worden naar de triolietbunker waarna ze in de juiste dosering worden opgemengd in de mengtanks; dat de vaste plantaardige OBA's en secundaire grondstoffen aan de triolietbunker wordt toegevoegd en zo naar de mengtanks worden getransporteerd; dat het vloeibare OBA rechtstreeks in de mengtanks wordt getransporteerd;

Overwegende dat vanuit de mengtanks de gemengde inputstromen naar de vergisters worden geleid; dat tussen de mengtanks en de vergisters een zeefinstallatie met versnijder staat zodat alle deeltjes verkleind worden tot 12 mm waardoor het contactoppervlak vergroot en de verteerbaarheid dus versneld wordt;

Overwegende dat hier 2 vergisters van 5.000 ton voorzien worden; dat in de vergisters een anaëroob proces begint; dat in de vergisters de massa via propellers continu gemengd wordt;

Overwegende dat gemiddeld 65-85% van de vergistbare fractie van de biomassa omgezet wordt in biogas; dat het biogas wordt opgevangen in de vergistingstanks die elk een gasopvang van 1.350 m³ hebben; dat na een verblijftijd van ongeveer 2 maanden de uitgegiste biomassa (digestaat) getransporteerd wordt naar de digestaatopslag (een silo van 2.500 ton);

Overwegende dat het biogas bestaat uit 50-85% methaan, 15-50% CO₂ en een 2-tal% andere gassen zoals waterstofsulfide (H₂S) en ammoniak; dat

waterstofsulfide H_2S corrosief is voor de biogasmotoren en uit het biogas verwijderd wordt door middel van een bacteriologische ontzwavelingsinstallatie; dat dit gebeurt door regelmatig onder de gaskap zuivere lucht (0,5 - 1% O_2) te blazen en door toevoeging van ijzertrichloride ($FeCl_3$) als katalysator; dat de aanwezige zuurstof de bacteriën toelaat de H_2S om te zetten in sulfaatverbindingen of minerale zwavel die zich afzetten aan de binnenwand van de gasballon;

Overwegende dat het biogas verzadigd is met waterdamp; dat tijdens het traject naar de gasmotoren er condensatie zal optreden door afkoeling van het gas waardoor het gehalte aan waterdamp in het gas voldoende zal dalen; dat hetzelfde geldt voor ammoniak, het grootste gedeelte van ammoniak lost namelijk op in het condenswater tijdens de condensatie van het biogas gedurende het transport naar de motoren; dat het condenswater teruggeleid wordt naar de vergisters; dat indien de natuurlijke koeling niet voldoende zou zijn het gas mechanisch afgekoeld wordt;

Overwegende dat het biogas via een explosievrije gasleiding getransporteerd wordt naar de gasmotoren; dat er 2 WKK motoren met een elektrisch vermogen van elk 1.063 kW voorzien worden; dat het geproduceerde biogas verbrand wordt in de biogasmotoren met productie van warmte en elektriciteit; dat de geproduceerde elektriciteit in het bedrijf wordt gebruikt of op het net wordt gezet; dat de warmte gebruikt wordt voor de vergisting, voor het verwarmen van de loods en voor de drooginstallatie; dat de uitlaatgassen van de biogasmotoren afgevoerd worden via de schouw;

Overwegende dat er een fakkel voorzien wordt om de overproductie van biogas veilig weg te werken indien de motoren worden stilgelegd om panne of periodiek onderhoud;

Overwegende dat per jaar 58.500 ton digestaat vrijkomt; dat om procestechnische redenen het digestaat eerst gescheiden wordt in een dikke en dunne fractie; dat de scheider opgesteld zal worden in de loods;

Overwegende dat de dikke fractie ofwel wordt ingedroogd ofwel wordt afgevoerd naar landbouwgrond of verwerker; dat de dunne fractie ingedikd zal worden; dat deze ingedikte fractie nadien samen met de dikke fractie wordt ingedroogd of wordt afgevoerd;

Overwegende dat op het bedrijf een drooginstallatie (400 kW) voorzien wordt voor het drogen van de dikke fractie samen met de ingedikte dunne fractie tot een exportwaardig eindproduct; dat bij het droogproces condensatiewater vrijkomt;

Overwegende dat de drooginstallatie bestaat uit 2 stappen:

- natte straat/ voordroogstap;
- droge straat/ doordroogstap;

Overwegende dat de voordroogstap bestaat uit een natfilter of indamper; dat de dunne fractie verneveld zal worden op de drooglucht die naar boven geblazen wordt; dat hierdoor de dunne fractie ingedampt wordt en tegelijk de uitgaande drooglucht ontstoft wordt;

Overwegende dat na het indikken van de dunne fractie in de voordroogstap, de dikke en ingedikte dunne fractie opnieuw samengevoegd worden in een menger; dat vanuit deze menger de doordroogstap gedoseerd wordt;

Overwegende dat de doordroogstap bestaat uit een statisch droogbed; dat

doorheen dit bed van onder naar boven drooglucht wordt gecirculeerd; dat de drooglucht meermaals doorheen het bed gecirculeerd wordt, waarbij telkens bijgewarmd wordt; dat door het bijwarmen van de drooglucht over het bed een hogere temperatuur aangehouden kan worden over het droogbed;

Overwegende dat het droge product een doorgang zal maken door de korrelpers, zodat korrels gevormd worden; dat het vermogen van deze korrelpers 20 kW bedraagt; dat er een opslag van 600 ton droog product voorzien wordt in de loods;

Overwegende dat in de menghal van de spinnerij alle installaties aangesloten zijn op een ontstoffingsinstallatie;

Overwegende dat de vloeibare OBA's opgeslagen worden in gesloten silo's; dat de vaste OBA's, de energiegewassen en het gedroogde digestaat opgeslagen worden in de loods;

Overwegende dat de energiegewassen en de inkuilbaar vaste OBA op een gepast drogestofgehalte worden aangevoerd en op een goede manier opgeslagen worden waarbij geen rottingsverschijnselen kunnen ontstaan; dat de producten verwerkt moeten worden voor rotting optreedt omdat anders de energie-inhoud van de producten verloren gaat;

Overwegende dat de vergisting in volledig gesloten reactoren plaatsvindt; dat de vergisting een anaëroob proces is waar geen lucht mag aankomen;

Overwegende dat het droogproces plaatsvindt in een gesloten geïsoleerde constructie binnen de loods; dat de lucht voor het droogproces aangezogen wordt uit de omhullende loods, waardoor de loods op onderdruk wordt gehouden; dat hierdoor eventuele lekmissies uit de drooginstallatie samen met de lucht uit de loods steeds naar de drooginstallatie wordt afgevoerd; dat de drooginstallatie gekoppeld is aan een luchtzuivering; dat alle lucht door één uitlaat na behandeling zal worden vrijgesteld;

Overwegende dat de scheider buiten de geïsoleerde schil opgesteld wordt; dat hiervoor een aangepaste puntafzuiging voorzien wordt zodat geur- en ammoniakemissies naar de drooginstallatie en de bijhorende luchtbehandeling wordt geleid;

Overwegende dat de luchtstroom na doorgang door de voordroogstap en doordroogstap naast een maximale concentratie waterdamp ook ammoniak, stof en geurcomponenten bevat; dat in eerste instantie het stof wordt verwijderd in de natfilter (natte straat/indamping dunne fractie); dat de stofvrije drooglucht vervolgens de zure wassers (chemische wassing) passeert om te worden ontdaan van ammoniak en geur; dat vervolgens de luchtstroom doorheen een biologische wasser wordt geleid;

Overwegende dat voor deze installatie de algemene emissiegrenswaarden gelden van bijlage 4.4.2 van titel II van het VLAREM; dat in het bestreden besluit een emissiegrenswaarde voor ammoniak is opgelegd voor de drooginstallatie, van $1 \text{ mg NH}_3/\text{Nm}^3$;

Overwegende dat het geproduceerde biogas van H_2S gereinigd wordt in een bacteriologische ontzwavelingsinstallatie;

Overwegende dat de uitlaatgassen (NO_x en SO_x) van de biogasmotoren worden afgevoerd via een schouw; dat in de aanvraag gesteld wordt dat de NO_x in de uitlaatgassen van de biogasmotoren onder de $500 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ zal liggen, conform de VLAREM-norm (emissiegrenswaarde vast opgestelde motoren met

een vermogen tussen 1 en 5 MW);

Overwegende dat gelet op de maatregelen er gesteld kan worden dat de luchtemissies tot een aanvaardbaar niveau beperkt zal worden; dat het evenwel aangewezen is deze maatregelen in bijzondere voorwaarden op te leggen;

Overwegende dat alle geluidsbronnen zoals pompen, roerwerken en biogasmotoren, ofwel in gesloten tanks of putten ofwel in de loods worden ondergebracht;

Overwegende dat de scheider in de loods is opgesteld;

Overwegende dat de geproduceerde warmte maximaal benut wordt, waardoor er geen grote ventilatoren nodig zijn voor de koeling; dat er wel noodventilatoren voorzien zijn voor de noodkoeling; dat deze horizontaal op het dak geplaatst worden;

Overwegende dat de motoren opgesteld staan in de loods en in een geluidsisolerende kast; dat de aanzuigopening van de motoren gedempt wordt met geluidsdempende luiken; dat de uitlaat een demper bevat;

Overwegende dat er een geluidsstudie van 16 juni 2011 van een erkend deskundige geluid en trillingen werd toegevoegd bij de aanvraag; dat deze geluidsstudie voortbouwt op de geluidsstudies die in 2002 (bij NV Superset) en in 2005 (bij NV Superset/ NV Spindor International) werden uitgevoerd; dat in de studie van 2005 gesteld werd dat de cumul van het specifiek geluid van Superset en Spindor International in alle evaluatiepunten, gelegen in een gebied op minder dan 500 m van een KMO-gebied, tijdens alle perioden van de dag conform de richtwaarde was voor een bestaande inrichting; dat de cumul van het specifiek geluid van Superset en Spindor International in alle evaluatiepunten, gelegen in een gebied op minder dan 500 m van een KMO-gebied, tijdens de dag- en avondperiode conform de richtwaarde was voor een nieuwe inrichting; dat tijdens de nachtperiode er een overschrijding was met 3 à 4 dB(A) voor de richtwaarde voor een nieuwe inrichting, ter hoogte van Kaullilerweg 111 en de Weyerstraat 2; dat er op 15 mei 2007 een bijzonder plan van aanleg werd opgemaakt voor het bedrijf, waardoor het bedrijf gelegen is in industriegebied in plaats van in KMO-zone; dat hierdoor de richtwaarde voor de nachtperiode met 5 dB(A) verhoogt van 40 dB(A) KMO naar 45 dB(A) industriegebied;

Overwegende dat in de geluidsstudie een simulatie gemaakt werd van de bijkomende biogas WKK-installaties; dat er besloten wordt dat het specifieke geluid van de cumul van alles (NV Superset, NV Spindor International en de WKK's) voldoet aan de richtwaarde voor nieuwe inrichtingen ($40 \text{ dB(A)} = 45 \text{ dB(A)} - 5 \text{ dB(A)}$) tijdens alle perioden van de dag;

Overwegende dat er afwijking gevraagd wordt van artikel 5.41.1.4, namelijk dat er geen rustversturende werkzaamheden mogen plaatsvinden inherent aan de exploitatie tussen 19u en 7u; dat men de bijzondere voorwaarde van de vergunning van Spindor International wenst te behouden: 'De continue exploitatie is toegestaan van zondagavond 18 uur tot en met zaterdagavond 18 uur';

Overwegende dat in het ministerieel besluit van 18 juli 2006 (Superset) de volgende bijzondere voorwaarde is opgelegd: 'De exploitatie van de inrichting is toegestaan van zondagavond 22 u tot en met zaterdagmiddag 14 u, met uitzondering van de werking van de kableermachines, die nooit in werking zijn

tijdens de nachtperiode (van 22 u tot 7u)'; dat deze voorwaarde opgelegd werd wanneer het BPA nog niet van toepassing was;

Overwegende dat op 14 februari 2008 door de deputatie een wijziging voorwaarden is toegestaan op de bijzondere voorwaarde van het ministerieel besluit van 18 juli 2006 en artikel 5.16.1.2, §8 en 5.41.1.4 van titel II van het VLAREM; dat het volgende werd toegestaan gelet op het voldoen aan de geluidsnormen door de opmaak van het BPA: 'in afwijking van artikel 5.16.1.2, §8 en artikel 5.41.1.4 van titel II van het VLAREM zijn rustversturende werkzaamheden inherent aan de exploitatie toegelaten in die zin dat de exploitatie van de inrichting is toegestaan van zondagavond 22h tot en met zaterdagmiddag 14h, met inbegrip van de werking van de kableermachines';

Overwegende dat het bestreden besluit de afwijking heeft toegestaan; dat gezien aan de geluidsnormen tijdens alle perioden van de dag voldaan wordt, dit inderdaad geen probleem mag vormen;

Overwegende dat tijdens het plaatsbezoek van een adviesverlener van de afdeling Milieuvergunningen op 1 maart 2012 werd vastgesteld dat de nooddeuren aan de zijde van het agrarisch gebied met de 3 dichtstbij gelegen woningen open stonden; dat het aangewezen is in een bijzondere voorwaarde op te leggen dat deze nooddeuren gesloten moeten blijven;

Overwegende dat de voormelde maatregelen als bijzondere voorwaarden opgelegd moeten worden zodat de geluidshinder tot een aanvaardbaar niveau zal worden beperkt;

Overwegende dat het bedrijf ontoegankelijk is voor onbevoegden buiten de werkuren;

Overwegende dat de noodzakelijke blustoestellen, brandwerende materialen, noodverlichting en uitgangen voorzien zijn bij de vergistingsinstallatie;

Overwegende dat vergistingstanks uitgerust worden met een drukbeveiliging;

Overwegende dat biogas wanneer het opgemengd wordt met lucht ontplofbaar is; dat er maximaal 2% buitenlucht wordt toegevoegd bij de ontzwaveling waardoor het systeem nooit in de buurt komt van de explosiegrens van het biogas;

Overwegende dat in de drooginstallatie er geen gebruik zal worden gemaakt van kunstoftransportbanden waardoor er geen risico bestaat op statische ontlading en er geen verhoogd brandrisico is;

Overwegende dat er een fakkel voorzien wordt; dat de functie van de fakkel het verbranden van het biogas is wat niet verbrand kan worden door de WKK en wat niet meer kan worden opgeslagen;

Overwegende dat binnen een zone van 10 meter rond de vergistingstanks er een verbod op vuur en roken wordt ingesteld en dat er maatregelen getroffen zullen worden tegen vonkvorming;

Overwegende dat de gastransporterende leidingen uitgevoerd zullen worden conform de codes van goede praktijk;

Overwegende dat de exploitant een onderhoudscontract zal afsluiten met een onderhoudsbedrijf om bij storing aan de biogasinstallatie binnen de 24 uur aanwezig te zijn om de storing te verhelpen;

Overwegende dat de vergisters een flexibel dak hebben bestaande uit een

gasdicht membraan dat kan uitzetten naargelang de hoeveelheid beschikbaar biogas; dat deze gasopvang per vergister 1.350 m³ gas kan opvangen en bestaat uit een dubbel membraan, een binnenmembraan uit hoogelastisch kunststof en buitenbescherming van PVC gecoat buiten kunstofdak; dat het materiaal van de gasballonnen biogas- en weerbestendig is;

Overwegende dat naar veiligheid toe alle voorzieningen getroffen worden;

Overwegende dat in de aanvraag een berekening is gemaakt van de transporten van de spinnerij en van de biogasinstallatie;

Overwegende dat er voor de spinnerij ongeveer 40 vrachten per week zijn, wat neerkomt op ongeveer 8 vrachten per dag;

Overwegende dat gezien het bedrijf niet beschikt over energiegewassen en OBA, deze moeten worden aangevoerd; dat rekening houdend met 58.500 ton OBA per jaar en 6.500 ton energiegewassen per jaar, er per dag 7,6 vrachten voor de aanvoer zullen plaatsvinden; dat voor de afvoer van 6.883 ton eindproduct per jaar er 0,8 vrachten per dag berekend worden; dat dit een totaal maakt van 8,4 vrachten per dag voor de biogasinstallatie; dat er dus een verdubbeling is van het aantal transporten;

Overwegende dat de transporten plaatsvinden tussen 7 uur en 19 uur;

Overwegende dat het bedrijf gelegen is aan de Kaullilerweg te Peer, een drukke 2 vaksbaan; dat deze weg aansluit op de N747 in het noorden en in het zuiden op de N73;

Overwegende dat de aan- en afvoer voor de biogasinstallatie zal gebeuren aan de inrit langs de noordelijke zijde van het bedrijf, weg van de bewoningen; dat het bedrijf ook als buffer zal dienen voor het transport dat hiervan afkomstig is;

Overwegende dat er aangenomen kan worden dat de mobiliteitsproblematiek aanvaardbaar is;

Overwegende dat de inrichting gelegen is in het Maasbekken; dat de inrichting niet gelegen is in een overstromingsgevoelig gebied; dat de inrichting gelegen is in een gebied dat matig gevoelig is voor grondwaterstroming;

Overwegende dat het huishoudelijk afvalwater, afkomstig van het sanitair van de werkplaats en het kantoor geloosd zal worden op de openbare riolering;

Overwegende dat het bedrijfsafvalwater, afkomstig van het afsputten van de garenwagens, de transportleidingen, overloop van de stoomtunnels en spui van de stoomketel, op de openbare riolering zal worden geloosd; dat het afvalwater zonder gevaarlijke stoffen betreft; dat in totaal 6,7 m³/u, 73,8 m³/d en 20.428 m³/j wordt geloosd;

Overwegende dat bij het droogproces condensatiewater vrijkomt; dat er op jaarbasis 19.000 m³ condenswater geloosd zal worden op de openbare riolering; dat de installatie gedimensioneerd zal zijn opdat de volgende parameters gehaald zullen worden:

- CZV: 125 mg/l;
- BZV: 25 mg/l;
- N: 15 mg/l;
- P: 2 mg/l;
- ZS: 60 mg/l;

dat in de aanvraag gevraagd werd om af te wijken van de strenge norm voor fosfor om pieklozingen op te vangen; dat er een norm gevraagd wordt van

10 mg/l in plaats van 2 mg/l; dat dit niet aanvaard werd in het bestreden besluit omdat het vergelijkbaar is met een mestverwerkingsinstallatie en daar een norm van 2 mg/l geldt; dat de exploitant zich hierbij neerlegt;

Overwegende dat het bedrijf bedrijfsafvalwater mag lozen op de openbare riolering gezien het voldoet aan de criteria van de omzendbrief LNW2005/01;

Overwegende dat er 4 lozingspunten zijn:

- LP1: bedrijfsafvalwater (spui stoomketel en overloop stoomtunnels) en huishoudelijk afvalwater;
- LP2: huishoudelijk afvalwater;
- LP3: bedrijfsafvalwater (poetswater garenwagens en transportleidingen) en huishoudelijk afvalwater;
- LP4: condenswater

Overwegende dat het hemelwater opgevangen wordt en gebruikt wordt in het proces;

Overwegende dat gelet op de aard van de aangevraagde activiteiten en mits naleving van de opgelegde voorwaarden er geen schadelijke effecten verwacht worden op het watersysteem; dat er bijgevolg voldaan wordt aan artikel 8 van het decreet betreffende het integraal waterbeleid, meer bepaald de watertoets;

Overwegende dat Spindor 1973 ten noorden, ten oosten en ten westen grenst aan bosgebied en gelegen is op ongeveer 540 meter van een EG-Vogelrichtlijngebied (Bocholt, Hechtel-Eksel, Meeuwen-Gruitrode en Peer); dat deze speciale beschermingszone van internationaal belang is als broedgebied voor onder andere 9 Rode Lijst-soorten;

Overwegende dat in eerste aanleg op 14 september 2011 het Agentschap Natuur en Bos een ongunstig advies verleende, waarbij men aangeeft dat op basis van het voorliggende dossier niet besloten kan worden dat er geen significante negatieve effecten ontstaan op de ruimtelijk kwetsbare gebieden en dat een bijkomende ecologische screening noodzakelijk is; dat op 17 februari 2012 het Agentschap Natuur en bos hetzelfde ongunstige advies verleende; dat echter na het ongunstige advies in eerste aanleg er in oktober 2011 een studie door een erkend MER-deskundige fauna en flora werd gemaakt (P11SPIN1_bespreking advies MVGA); dat in het ongunstige advies van het Agentschap Natuur en Bos geen rekening gehouden is met deze studie;

Overwegende dat de erkende MER-deskundige Fauna en Flora stelt dat er inzake verzurende deposities gesteld kan worden dat de inrichting een verwaarloosbare bijdrage aan de kritische last levert ter hoogte van loofbos en naaldbos; dat inzake vermestende deposities de inrichting een verwaarloosbare bijdrage levert aan de kritische last vermesting ter hoogte van loofbos, en een beperkte bijdrage ter hoogte van naaldbos; dat men als conclusie stelt dat de voorziene vergistingsinstallatie geen significante effecten veroorzaakt ter hoogte van de kwetsbare vegetatie in de omgeving;

Overwegende dat in het advies van het Agentschap Natuur en Bos inzake lawaaihinder er gesteld wordt dat er 3 types van gevoeligheid zijn voor vogels (relatief ongevoelig, matig gevoelig en gevoelig), die respectievelijk overeenstemmen met volgende geluidsdrempels: 55, 50 en 45 dB(A); dat men in de geluidsstudie van een erkend deskundige een maximaal geluidsniveau van 42 dB(A) bekomt; dat dit lager is dan de vooropgestelde drempel van 45 dB(A) voor de meest gevoelige vogelsoorten; dat er geen negatieve effecten worden

verwacht op avifauna in de bijzondere beschermingszone met betrekking tot geluidshinder;

Overwegende dat inzake lichthinder gesteld wordt dat de buitenverlichting alleen gebruikt zal worden indien nodig; dat het licht niet de volledige nacht zal aanblijven, ook om de energiekosten op het bedrijf te beperken; dat de effecten door lichthinder dus zoveel mogelijk beperkt worden; dat het aangewezen is dit in een bijzondere voorwaarde op te leggen;

Overwegende dat inzake potentieel verontreinigd hemelwater er uitvoerig uitgelegd wordt dat het bedrijf alle mogelijke maatregelen neemt om vervuild water binnen de bedrijfsterreinen te houden in geval van calamiteiten en dat het hemelwater in mate van het mogelijke gerecupereerd en aangewend wordt in het bedrijf;

Overwegende dat ook de aangehaalde onduidelijkheden in het dossier weggewerkt worden; dat de studie concludeert dat er geen significante negatieve effecten verwacht worden ter hoogte van de ruimtelijke kwetsbare gebieden, inclusief het vogelrichtlijngebied;

Overwegende dat het Agentschap voor Natuur en Bos een aanvullend advies maakte waarin de studie bekeken werd; dat dit advies gunstig is;

Overwegende dat de oorspronkelijke beperkte vestiging sedert de jaren 1970 middels opeenvolgende stedenbouwkundige vergunningen gegroeid is tot op 15 mei 2007 de bevoegde minister het bijzonder plan van aanleg 'Spindor' heeft goedgekeurd, waarbij de bestemming van 'ambachtelijk' op 'industrie' is gebracht en waarbij een brede omliggende bufferzone werd vastgelegd; dat deze bufferzone deels op het achterste deel van private gronden van de Weyerstraat is aangeduid, waar het bedrijf uiteraard niet zomaar gerechtigd is tot realisatie van deze buffer over te gaan;

Overwegende dat de vergistingsinstallatie binnen het industriegebied valt;

Overwegende dat de inrichting verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening;

Overwegende dat de hinder voor mens en milieu en de risico's voor de externe veiligheid, veroorzaakt door de gevraagde inrichting mits naleving van de milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

(...)"

3.7. Op 30 januari 2013 dient de tussenkomenende partij een aanvraag in tot uitbreiding en wijziging van de met het bestreden besluit vergunde tapijtgarensponnerij met biogasinstallatie.

Bij besluit van 19 juni 2013 verleent de deputatie van de provincie Limburg de gevraagde milieuvergunning.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

4. In een eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij wijzen erop dat uit het bestreden besluit weliswaar blijkt op welke kadastrale percelen de aanvraag betrekking heeft, doch niet wat de totale oppervlakte is van die percelen. Dit is volgens hen nochtans belangrijk, aangezien de tussenkomen partij aangeeft dat zij een vergistingsinstallatie gaat bouwen ten westen van het bestaande gebouw van de voormalige NV Spindor International, hetgeen volgens hen betekent dat de percelen zullen worden volgebouwd, wat gevolgen heeft voor de bufferzone waarin het BPA "Spindor" voorziet. Zij stellen dat in het bestreden besluit geen rekening wordt gehouden met de voorziene bufferzone en representatieve voortuinstrook, hoewel zij reeds in hun beroepschrift op de afwezigheid van een bufferzone hadden gewezen en op de onmogelijkheid om alsnog een bufferzone aan te leggen na de voltooiing van de voorziene bouwwerken. De handelwijze van een overheid om bij BPA te voorzien in een bufferzone en dan in een navolgende beslissing vast te stellen dat die bufferzone deels is gelegen op een andere eigendom en dat de aanvrager van de vergunning bijgevolg niet zonder meer is gerechtigd tot de realisatie van die bufferzone over te gaan, is volgens de verzoekende partijen onaanvaardbaar, zij ontbeert een behoorlijke afweging van alle ter zake dienende gegevens en zij houdt geen rekening met de belangen van de omwonenden, doch enkel met de belangen van de aanvrager. Zij menen dat door dergelijke handelwijze de tussenkomen partij en de verwerende partij bestaande voorwaarden zonder meer naast zich neerleggen.

5. In haar memorie van antwoord bevestigt de verwerende partij dat de bufferzone, waarin het BPA "Spindor" voorziet, zich uitstrekt tot in de achterste

delen van de tuinen van de verzoekende partijen, waardoor de dichte groenstructuur niet kan worden gerealiseerd. Zij merkt evenwel op dat dit een gevolg is van voormeld BPA en aldus een stedenbouwkundige aangelegenheid betreft en dat van enig verband met de bestreden milieuvergunning geen sprake is. De verwerende partij wijst er daarenboven op dat de verzoekende partijen niet de onverenigbaarheid van de inrichting met de bufferzone inroepen, noch de schending van het inrichtingsbesluit en dat, zoals geadviseerd door de afdeling Ruimtelijke Planning en Stedenbouwkundig Beleid, de inrichting verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften. De verwerende partij meent dat de bewering dat zij geen rekening houdt met de bufferzone of de voortuinstrook "slechts (zou) kunnen opgaan in de mate dat hieraan door de aangevraagde exploitatie iets zou veranderd worden". Dit is volgens haar echter niet het geval, nu niet in de bufferstrook wordt gebouwd.

6. De tussenkomenende partij stelt dat het geen vaste praktijk is dat de exacte grootte van de percelen wordt vermeld in de vergunningsbeslissing. Bovendien meent zij dat de verzoekende partijen geenszins aantonen dat het gebrek aan dergelijke vermelding tot een onjuiste beoordeling van de plaatselijke toestand zou hebben geleid.

Daarnaast wijst zij erop dat de betrokken percelen niet worden volgebouwd en dat evenmin wordt gebouwd in een bufferzone, dat de vergistingsinstallatie daarentegen in industriegebied wordt ingeplant, dat de afdeling Ruimtelijke Planning en Stedenbouwkundig Beleid ter zake een gunstig advies heeft uitgebracht en dat de verzoekende partijen geen kopie voorleggen van de geldende planologische voorschriften. De kritiek dat de percelen zouden worden volgebouwd, heeft volgens de tussenkomenende partij feitelijk ook geen uitstaans met de milieuvergunningsprocedure, aangezien in dat verband niet moet worden nagegaan of de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening, doch enkel of zij verenigbaar is met de geldende stedenbouwkundige voorschriften en met de omgeving. De tussenkomenende partij wijst erop dat in het bestreden besluit de verenigbaarheid met de stedenbouwkundige voorschriften, met de

omgeving en met de goede ruimtelijke ordening wordt besproken en dat in de stedenbouwkundige vergunning het ruimtegebruik aanvaardbaar wordt geacht.

Wat betreft de onmogelijkheid om de bufferzone te realiseren nu deze deels is gelegen op andere eigendommen, argumenteert de tussenkomen de partij dat de verwerende partij het BPA "Spindor" niet terzijde kan schuiven, dat de verzoekende partijen geen wettigheidskritiek aanvoeren tegen voormeld BPA en dat zij dit destijds evenmin hebben bestreden bij de Raad van State. De tussenkomen de partij merkt nog op dat het aan de eigenaars van de gronden aan de Weyerstraat toekomt om de bestemmingen in het BPA te realiseren.

Ten slotte stelt de tussenkomen de partij dat in het bestreden besluit de belangen van de omwonenden onbetwistbaar bij de beoordeling worden betrokken, alsook de impact en hinder van de aanvraag voor de omwonenden zeer uitvoerig in dat besluit worden onderzocht.

7. De verzoekende partijen repliceren dat een onjuist beeld van de plaatselijke situatie wordt geschetst. Daarnaast wijzen zij erop dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord erkent dat geen rekening werd gehouden met de voorziene bufferzone en voortuinstrook. Voorts betogen zij dat men in strijd met de voorschriften tot op anderhalve meter van de bufferzone gebouwen wil inplanten. Zij achten het niet nodig om de geldende planologische voorschriften voor te leggen, nu de toestand voldoende duidelijk is aan de hand van het bestreden besluit. Vervolgens merken zij op dat zij niet in de mogelijkheid waren het betrokken BPA aan te vechten, daar zij hiervan te laat op de hoogte zijn gesteld, in tegenstelling tot de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning, die momenteel wordt betwist voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Zij betwisten dat het probleem van de bufferzone een stedenbouwkundige aangelegenheid betreft die niets met de huidige problematiek te maken heeft, gelet op het feit dat het gebrek aan bufferzone ook gevolgen heeft op het vlak van hinder.

8. In hun laatste memorie zetten de verzoekende partijen uiteen dat naar aanleiding van een nieuw afgeleverde stedenbouwkundige vergunning de tussenkomen partij klaarblijkelijk tot het besef is gekomen dat zij wel degelijk de opgelegde voorwaarden zal moeten naleven en zij zeer recent werken heeft aangevat om de bufferzone aan te leggen op haar eigendom. De verzoekende partijen benadrukken echter dat zij geen toestemming zullen verlenen voor de aanleg van een bufferzone op hun eigendommen en dat er zich aldus blijvend een probleem zal stellen vermits de vergunningen niet kunnen worden uitgevoerd zoals voorzien. In die zin volharden zij dat het dossier onzorgvuldig werd behandeld en dat de bestreden vergunning niet kan worden verleend in haar huidige versie.

Beoordeling

9. Het zorgvuldigheidsbeginsel vereist dat het bestuur bij de feitenvinding slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing vermag te nemen, wat inhoudt dat het bestuur bij de besluitvorming met de meest recente en accurate gegevens rekening houdt. Indien een overheid een beslissing dient te nemen in graad van beroep, dan houdt dit in dat met de bezwaren die in het beroepsschrift naar voren worden gebracht, rekening zal moeten worden gehouden bij het nemen van de beslissing over het ingediende beroep.

10. De milieuvergunning en de stedenbouwkundige vergunning zijn aan onderscheiden vergunningsstelsels onderworpen, met een eigen finaliteit. Het verkrijgen van een milieuvergunning verleent geen recht op het verkrijgen van een bouwvergunning, noch vice versa. Dit betekent ook dat argumenten die in de ene procedure worden aangebracht door bezwaarindieners niet worden opgenomen in de andere procedure. Een milieuvergunningverlenende overheid dient aldus niet in te gaan op argumenten die alleen in de loop van de stedenbouwkundige procedure zijn aangebracht. Evenmin dient zij bij haar beoordeling van de aanvraag of het beroep tegen de beslissing in eerste aanleg rekening te houden met argumenten die niet in de betrokken procedure naar voren werden gebracht. Gelet op de koppeling

die bestaat tussen de beide vergunningen zal pas tot de uitvoering van de vergunningen kunnen worden overgegaan indien zij beide definitief zijn geworden.

11. In de mate dit middel erop gericht is kritiek te uiten ten aanzien van het geldende BPA, wordt vastgesteld dat dit plan van aanleg niet het voorwerp uitmaakt van het onderhavige beroep. Bovendien blijkt dat dit plan niet tijdig is aangevochten. De beslissingnemende overheid, als orgaan van actief bestuur, dient zich aan dit plan van aanleg te houden. De verzoekende partijen betwisten niet de inhoud van dit plan en het feit dat ermee rekening werd gehouden bij het nemen van het bestreden besluit.

12. Het bestreden besluit bevat onder meer volgende overwegingen :

"Overwegende dat het bedrijf ten noorden en ten westen omgeven is door bosgebied; dat ten oosten de Kaullilerweg (e)en bosgebied gelegen is; dat ten zuiden het bedrijf grenst aan agrarisch gebied; dat in dit agrarisch gebied zich 3 woningen bevinden waarvan de eigendommen grenzen aan het bedrijfsterrein van NV Spindor 1973; dat ten opzichte van de perceelsgrens van het bedrijf de 3 woningen zich op ongeveer 80 m, 100 m en 120 m bevinden; dat de woning dat zich op ongeveer 120 m bevindt een woning is bij een kippenbedrijf;

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek 3 bezwaren werden ingediend die betrekking hebben op geluid- en geurhinder, bufferzone ontbreekt, vroegtijdige hernieuwing, vergissing niets te maken met bestaande activiteiten en verkeersveiligheid; dat er recent geen klachten zijn geuit;

(...)

Overwegende dat de oorspronkelijke beperkte vestiging sedert de jaren 1970 middels opeenvolgende stedenbouwkundige vergunningen gegroeid is tot op 15 mei 2007 de bevoegde minister het bijzonder plan van aanleg 'Spindor' heeft goedgekeurd, waarbij de bestemming van 'ambachtelijk' op 'industrie' is gebracht en waarbij een brede omliggende bufferzone werd vastgelegd; dat deze bufferzone deels op het achterste deel van private gronden van de Weyerstraat is aangeduid, waar het bedrijf uiteraard niet zomaar gerechtigd is tot realisatie van deze buffer over te gaan;

Overwegende dat de vergistingsinstallatie binnen het industriegebied valt;

Overwegende dat de inrichting verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening".

Deze motivering in het bestreden besluit is, gelet op de bezwaren omtrent de bufferzone zoals geformuleerd in het beroepschrift, een afdoende motivering.

Er bestaat geen regel die oplegt om bij de beoordeling van een milieuvergunningsaanvraag de afmetingen van de betrokken percelen te vermelden. De verzoekende partijen tonen ook niet aan dat de beslissingnemende overheden of de adviesorganen zijn misleid door het ontbreken van de afmetingen van de betrokken percelen.

De aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur wordt bijgevolg niet aangetoond.

Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

13. In een tweede middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van het redelijkheidsbeginsel en van de motiveringsplicht.

Zij zetten uiteen dat hoewel de aanvraag betrekking heeft op de vroegtijdige hernieuwing en verandering door uitbreiding met een vergistingsinstallatie van een tapijtgarensponnerij en een inrichting voor het thermisch en mechanisch behandelen van garen, in het bestreden besluit uitsluitend wordt ingegaan op de inplanting van de vergistingsinstallatie, doch geen enkele aandacht wordt besteed aan de verdere uitbating van de tapijtgarensponnerij en de inrichting voor het thermisch en mechanisch behandelen van garen. Ook wordt niet aangegeven op welke wijze de vergistingsinstallatie in verband staat met de tapijtgarensponnerij. Zij wijzen op hun bezwaren geformuleerd in het kader van de stedenbouwkundige vergunningsprocedure, waarin zij hebben opgemerkt dat de

uitbating van de vergistingsinstallatie niet zal gebeuren door de tussenkomende partij, maar wel door Bio Energie Europa die ter plaatse een nieuw bedrijf wenst te bouwen, dat de tussenkomende partij op basis van de officieel bekendgemaakte cijfers van 2011 niet in staat is om nieuwe investeringen te doen, dat de tapijtgarensponnerij zal verhuizen naar Polen en dat het de bedoeling lijkt om inkomsten te genereren uit de vergistingsinstallatie door het leveren van elektriciteit aan het net, hetgeen voor de tussenkomende partij niet is toegelaten. Ook wijzen zij erop dat luidens het advies van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar een vergistingsinstallatie met een capaciteit van 65.000 ton/jaar een volledig nieuwe, afzonderlijke en volwaardige bedrijfscapaciteit betreft en dat bij stopzetting de nieuwe activiteiten niet méér hinder mogen veroorzaken dan de bestaande activiteiten.

Voorts betogen de verzoekende partijen dat in het bestreden besluit niet wordt ingegaan op hun beroepsargumenten inzake geluidshinder, nu dit besluit geen motivering bevat omtrent de voorwaarden waaraan moet worden voldaan volgens het BPA, doch enkel feitelijkheden en vermoedens vermeldt. Ook menen zij dat in het bestreden besluit niet wordt ingegaan op hun beroepsargument dat het transport voor vervuiling en energieverpilling zal zorgen, nu de grondstoffen van ver moeten worden aangevoerd en ook het digestaat over grote afstanden moet worden vervoerd. Daarnaast wijzen zij op het laden en lossen en "andere bewerkingen".

14. De verwerende partij antwoordt dat voor zover wordt aangevoerd dat in het bestreden besluit enkel aandacht wordt besteed aan de vergistingsinstallatie en dat de tapijtgarensponnerij zal worden opgedoekt, dergelijke opmerkingen onjuist zijn en bovendien niet werden geformuleerd in de loop van de milieuvergunningsprocedure, zodat zij daarop niet kon antwoorden. Waar wordt opgeworpen dat de tussenkomende partij niet in staat zou zijn om investeringen te doen en dat het haar bedoeling zou zijn om winst te maken met de elektriciteitsproductie, beschouwt de verwerende partij dit als ongestaafde beweringen, die geen beoordelingscriterium vormen voor de toekenning van een

milieuvergunning. Voorts merkt zij op dat, zoals ook zou blijken uit het bestreden besluit, de vergistingsinstallatie "gedimensioneerd" is op het verbruik van de spinnerij. Vervolgens stelt zij dat de opmerking in het verzoekschrift dat bij stopzetting van de garens spinnerij de nieuwe activiteiten niet méér hinder mogen veroorzaken dan de bestaande, thans nog niet aan de orde is. Evenmin valt volgens haar in te zien waarom het gegeven dat de vergistingsinstallatie op zich een nieuwe en volwaardige bedrijfsactiviteit zou uitmaken, tot de weigering van de milieuvergunning zou moeten leiden, nu zij niet over de economische opportuniteit dient te oordelen en in het bijzonder de aanvraag de milieuhygiënische en stedenbouwkundige toets doorstond.

Wat betreft het beroepsargument inzake geluidshinder, betoogt de verwerende partij dat te dezen, overeenkomstig het BPA "Spindor", de geluidsnormen voor industriegebied van toepassing zijn, waarvan niet wordt betwist dat deze worden nageleefd, en dat zij niet dient te motiveren waarom zij geen toepassing maakt van de normen voor ambachtelijk gebied indien deze niet gelden.

Voor zover in het verzoekschrift de motivering van het bestreden besluit omtrent de transportbewegingen wordt bekritiseerd, acht de verwerende partij het middel onontvankelijk, omdat het middel op dat vlak niet voldoende duidelijk zou zijn uiteengezet.

15. De tussenkomende partij stelt dat in het bestreden besluit zowel aandacht wordt besteed aan de vergistingsinstallatie als aan de spinnerij.

Daarnaast acht de tussenkomende partij het irrelevant dat de uitbating van de vergistingsinstallatie mogelijk niet zal gebeuren door haarzelf, aangezien milieuvergunningen overdraagbaar zijn. Dat zij niet in staat zou zijn om investeringen te doen en dat een deel van de productie naar Polen zou verhuizen, is volgens de tussenkomende partij evenmin van belang, ongestaafd en is geen wettigheidskritiek op het bestreden besluit.

Voorts wijst zij erop dat de deputatie in de stedenbouwkundige vergunning het advies van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar dat de vergistingsinstallatie een nieuwe en afzonderlijke bedrijfscapaciteit zou uitmaken, heeft weerlegd door de gevraagde uitbreiding toe te staan op voorwaarde dat de vergistingsinstallatie één bedrijfseenheid blijft vormen met het bestaande bedrijf. De tussenkommende partij is van oordeel dat voormeld advies niet diende te worden betrokken in het bestreden besluit, aangezien dat advies uitsluitend werd verleend in het kader van de stedenbouwkundige vergunningsprocedure.

Ten slotte stelt de tussenkommende partij dat het bestreden besluit een afdoende motivering bevat omtrent geluidshinder, mobiliteit en omtrent de overeenstemming met het geldende BPA. Zij merkt nog op dat de verzoekende partijen het vereiste belang bij het middel ontberen voor zover zij aanvoeren dat in het bestreden besluit niet voldoende wordt ingegaan op hun beroepsargument inzake transport, aangezien zij geen last kunnen hebben van de eventuele vervuiling en energieverpilling die zich in dat verband zou voordoen.

16. De verzoekende partijen repliceren dat de handelspartner van de tussenkommende partij ondertussen heeft afgehaakt en de toekomst op het vlak van samenwerking onzeker is en dat zulks, gelet op de overdraagbaarheid van milieuvergunningen irrelevant zou zijn, wordt door hen betwist. De tussenkommende partij kan volgens hen niet instaan voor de exploitatie van de vergistingsinstallatie en zal dus tegen vergoeding beroep moeten doen op een derde en dit zou slechts een schijnbeweging zijn om uiteindelijk de vergunde activiteiten te wijzigen teneinde hieruit financieel voordeel te halen.

Daarnaast betogen zij dat acht bijkomende vrachten per dag onbetwistbaar voor bijkomend lawaai zullen zorgen van achteruitrijdende bulldozers en vrachtwagens.

Voorts menen zij dat onvoldoende wordt aangetoond dat de opbrengst van het vergistingsproces net voldoende zal zijn om de aanwezige machines te laten werken, doch dat daarentegen sprake is van overcapaciteit, wat zal leiden tot een volledig nieuwe winstgevende activiteit, hetgeen ingaat tegen de historische beweegredenen om het geldende BPA vast te stellen en bovendien bijkomende risico's genereert.

Ten slotte merken zij op dat wel degelijk klachten inzake geluidshinder werden ingediend, doch dat deze steeds zonder gevolg zijn gerangschikt.

Beoordeling

17. Een schending van het redelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur betekent dat de overheid bij het nemen van haar beslissing kennelijk onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij op evidente wijze een onjuist gebruik van haar beleidsvrijheid heeft gemaakt.

Of het bestreden besluit naar redelijkheid verantwoord is, hangt af van de beleids- en beoordelingsruimte waarover de overheid beschikt. Appreciatievrijheid houdt de mogelijkheid in van verschillende zienswijzen die elk niet onredelijk zijn. Alleen wanneer de overheid de grenzen van de redelijkheid te buiten gaat, is het redelijkheidsbeginsel geschonden.

18. Luidens de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen moeten alle bestuurshandelingen met een individuele strekking uitdrukkelijk worden gemotiveerd, waarbij de juridische en feitelijke overwegingen die aan de basis van de beslissing liggen, moeten worden vermeld en deze bovendien afdoende moeten zijn om de beslissing te verantwoorden. Dit afdoende karakter betekent dat de gegeven motivering pertinent moet zijn, met andere woorden duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en draagkrachtig moet zijn, zodat de

aangehaalde redenen volstaan om de beslissing te dragen. Naderhand gegeven motieven ter verantwoording van de beslissing kunnen niet worden beschouwd deel uit te maken van de motivering van de beslissing.

De formele motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Om aan deze verplichting tegemoet te komen, is evenwel niet vereist dat de beslissing op alle argumenten die voorafgaandelijk werden aangevoerd, een antwoord geeft. Het is noodzakelijk doch voldoende dat de beslissing duidelijk de redenen doet kennen die haar verantwoorden en waaruit kan worden afgeleid waarom bepaalde naar voren gebrachte stellingen door de bezwaarindieners, niet worden gevolgd.

19. Uit de motivering van het thans bestreden besluit wordt afgeleid dat de exploitatie van de tapijtgarensponnerij ter sprake is gekomen bij de beoordeling van het beroep dat tot het besluit heeft geleid. Het loutere feit dat heel wat aandacht wordt besteed aan de verwerking van de energiegewassen in de vergistingsinstallatie, houdt niet in dat over andere onderdelen van de vergunningsaanvraag geen beoordeling en uitspraak werd gedaan. Uit de bezwaren die werden geuit door de verzoekende partijen in hun beroepschrift, wordt ook afgeleid dat deze grotendeels op de vergistingsinstallatie gericht zijn, met name wat de geluidshinder, de geurhinder en milieuvriendelijkheid van de betrokken installatie betreft.

De financiële toestand van de tussenkomende partij en haar eventueel beroep op partners om de nodige investeringen te doen, is geen relevant criterium bij het verlenen van een milieuvergunning. Een milieuvergunning is principieel overdraagbaar, zodat de uitvoerder van een milieuvergunning deze in principe na het verlenen ervan kan verkrijgen. Uit de motivering van het bestreden

besluit blijkt dat op het bezwaar aangaande de omvang van de energieproductie is ingegaan.

Met betrekking tot de mogelijke geluidshinder die de activiteiten zouden veroorzaken, wordt er op gewezen dat deze zullen plaatsvinden in industriegebied, zoals vastgesteld in het BPA "Spindor", zodat de milieuvergunningverlenende overheid aldus de hinder diende te toetsen aan de in dit gebied van toepassing zijnde normen. Uit de motivering van het bestreden besluit blijkt dat dit is gebeurd. Een gebeurlijke overschrijding van de geldende geluidsnormen, is een zaak van handhaving.

Met betrekking tot de mobiliteitsproblematiek, wordt uit de motivering van het bestreden besluit afgeleid dat de verzoekende partijen niet te vrezen hebben voor overlast, gelet op de locatie op het bedrijfsterrein van de tussenkomende partij waar deze transporten worden ontvangen. Milieuvervuiling en energieverspilling als gevolg van het transport wordt door de verzoekende partijen niet aangetoond.

Gelet op de principiële overdraagbaarheid van een milieuvergunning wordt niet ingezien waarom de uiteindelijke exploitant een relevant criterium zou zijn bij de beoordeling van een milieuvergunningsaanvraag. Het enige wezenlijke criterium bij de beoordeling van een milieuvergunningsaanvraag is of de activiteiten waarvoor de vergunning wordt gevraagd, inpasbaar zijn op de betrokken locaties zonder dat zij de aanvaardbaar geachte hinder overschrijden, zoals deze is vastgesteld in de Vlare-reglementering. Uit de motivering van het bestreden besluit wordt afgeleid dat de betrokken aanvraag hieraan voldoet.

Het tweede middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 1.050 euro, elk voor een zesde.

De tussenkommende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertig januari tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin